

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΦΑΚΕΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ Ι Ι Ι

ΕΦΑΜΗΝΟ Ε'

ΛΙΔΑΣΚΩΝ
ΑΧΙΛΛΕΑΣ Γ. ΧΑΛΔΑΙΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑ 1993

ΗΧΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΜΑΛΑΚΟΣ ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

Περὶ ἃ Δευτέρου ἤχου.

§. 326.

Δεύτερον ἤχον ὠνόμασαν οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ μουσικοὶ ἐκεῖνον, ὅστις ἀπηχεῖται μὲ τὸ κεαες τὸ ὅποσον ἀπήχημα δείχνει ἐπὶ τὸ ὄξυ τόνον ἐλάχιστον καὶ τόνον μείζονα. Καὶ ἂν δὲν λέγηται ὀλόκληρος αὕτη ἡ λέξις, τὸ ἀπηχούμενον βες, δείχνει τὴν ποιότητα τῆ κεαες ἔχει δὲ ἴσον τὸν βου φθόγγον διὰ δὲ τὴν ὁμοιότητα τῆς διφωνίας, λαμβάνει ἴσον καὶ τὸν δι, καὶ τὸν νη.

§. 327. Ὠνομάσθη δὲ Δεύτερος ἤχος, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆ βόμβου, ὅθεν ἀναβαίνοντες ἓνα τόνον μείζονα εὐρίσκουμεν τὸ ἴσον τῆ πρώτου ἤχου, ἀπὸ τῆ αὐτῆ βόμβου εἰάν ἀναβῶμεν δύο τόνους μείζονα καὶ ἐλάσσονα, εὐρίσκεται τὸ ἴσον τοῦ δευτέρου ἤχου. Ὅθεν τὸ ἴσον τῆ δευτέρου ἤχου εἶναι ὄξύτερον ἀπὸ τὸ ἴσον τοῦ πρώτου ἤχου, κατὰ τόνον ἐλάσσονα. Ταῦτα μὲν οὕτως ἔχει, ὅταν ὁ πρῶτος ἤχος ἔχη ἴσον τὸν πα εἰδὲ αὐτὸς ἔχει ἴσον τὸν κε, ὁ δευτέρος ἔχει ἴσον τὸν δι τὸ ὅποσον ἴσον εἶναι φυσικώτερον, ἐπειδὴ δίδει καὶ τὸ ἀπήχημά τῆ ἢ διατονικῆ κλίμαξ μὲ τὰ διαστήματα βου γα, γα δι.

§. 328. Ὁ Δεύτερος ἤχος μεταχειρίζεται χρωματικὴν κλίμακα, ἣτις ὀδεύει κατὰ διφωνίαν ὁμοίαν οὕτως. Ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ δι φθόγγου, εὐρίσκομεν τὸ μὲν διάστημα διγα, τόνον μείζονα τὸ δὲ γα βε, τόνον ἐλάχιστον καὶ τὸ λοιπὸν ὡς εἴρηται (§. 244.) ὥστε συγκροτεῖται μία τοιαύτη κλίμαξ,

νη ? βου γα, δι ? ζω Νη.

Μεταχειρίζεται ὁμως πολλάκις καὶ τὴν (§. 245.) κλίμακα πα ρ ὁ δι, κ ? ὁ Πα.

§. 329. Δεσπόμενοι φθόγγοι εἰς τὸν Δεύτερον ἤχον διὰ τὴν πρώτην κλίμακα εἶναι οἱ φθόγγοι βε, δι. Σημεῖα δὲ τῆς φθορᾶς τῆ δευτέρου ἤχου εἶναι δύο, τὸ ρ, καὶ τὸ ξ. Καὶ τὸ μὲν ρ τίθεται ἐπὶ τὰ φθόγγων, δι, βου, νη, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν διφώνων τὸ δὲ ξ τίθεται ἐπὶ τῶν φθόγγων, κε, γα, πα, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν διφώνων. Ὅταν ὁμως μετατιθῶνται καὶ ἐπὶ ἄλλου τόνου, αὐτὸς πρέπει νὰ ἀφήνῃ τὸν ἴδιόν του φθόγγον, καὶ νὰ φθέγγηται ἐκεῖνον, ὃν δείχνει ἡ φθορὰ, καὶ νὰ δίδῃ τὴν ποιότητα τοῦ αὐτῆ, καὶ νὰ παραλλαγίζηται τὸ ἐξῆς μέλος κατὰ τὴν ἰδίαν ταύτης τῆς φθορᾶς. Διὰ δὲ τοὺς δεσπόμενους φθόγγους τῆς ἄλλης κλίμακος γίνεται ὁμιλία εἰς τὸν πλάγιον τῆ δευτέρου ἤχου.

§. 330. Καταλήξεις εις τὸν Δεύτερον ἦχον ἀτελεῖς μὲν γίνονται εις τὸν βου· ἐντελεῖς δὲ, εις τὸν δι· αἱ δὲ τελικαὶ γίνονται εις τὸν δι· σπανιῶς ὅμως καὶ εις τὸν βου. Σημεῖα δὲ μαρτυριῶν εἰς αὐτὸν τὸν ἦχον διὰ μὲν τὸν φθόγγον Νη εἶναι τὸ $\overset{\nu}{\curvearrowright}$ · διὰ δὲ τὸν πα, τὸ $\overset{\pi}{\curvearrowright}$ · διὰ δὲ τὸν βου, τὸ $\overset{\beta}{\curvearrowright}$ · διὰ δὲ τὸν γα, τὸ $\overset{\gamma}{\curvearrowright}$ · διὰ δὲ τὸν δι, τὸ $\overset{\Delta}{\curvearrowright}$ · διὰ δὲ τὸν κε, τὸ $\overset{\kappa}{\curvearrowright}$ · διὰ δὲ τὸν ζω, τὸ $\overset{\zeta}{\curvearrowright}$ · καὶ διὰ τὸν νη, τὸ $\overset{\nu}{\curvearrowright}$ · καὶ οὕτω καθεξῆς.

§. 331. Ἐνάρχεται δὲ τὸ μὲν Ἀπήχημα τῷ Δευτέρου ἦχῳ ἀπὸ τῷ βη, ὃν λήγη εις τὸν δι· ἂν ὅμως λήγη εις τὸν βη, ἐνάρχεται μὲν ἀπὸ τῷ νη, ζητεῖ δὲ τὸ μὲν βη πα διάστημα τόνον μείζονα· τὸ δὲ πα νη, τόνον ἐλάχιστον. Ὅθεν οὗτος ὁ νη εὐρίσκειται ὀλίγον ὀξύτερος ἀπὸ τὸν διατονικὸν νη. Αὐτὸς δὲ ὁ δευτέρος ἦχος ἐνάρχεται ἀπὸ τῷ βη, ἢ ἀπὸ τοῦ δι· μεταβαίνων δὲ ἀπὸ μὲν τῷ πρώτου ἦχου, φύσει μὲν ἐνάρχεται κατ' ἐλάσσονα τόνον ἐπὶ τὸ ὀξύ· μεταθέσει δὲ, ἀπὸ τῷ αὐτοῦ ἴσου· ὡσαύτως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου λήγοντος εις τὸν βη, ἀπὸ τῷ αὐτοῦ ἴσου. Ἀπὸ δὲ τῶν πλαγίων, πρώτουτε καὶ δευτέρου καὶ τετάρτου, κατὰ τετρατονίαν ἐπὶ τὸ ὀξύ· ἀπὸ δὲ τῷ τρίτου καὶ βαρέος, κατὰ διτονίαν ἐπὶ τὸ ὀξύ.

§. 332. Τὸ ἦθος τούτου τῷ ἦχου, ἂν εἶναι ἐκεῖνος, ὅς τις ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Λυδῖος, (*) σῶζει χαρακτῆρα ἐμψυχοῦντα καὶ κεντῶντα· ἔτι δὲ καὶ λυποῦντα καὶ πάθος ἐνστάζοντα ταῖς ψυχαῖς. Ἐφαίνετο δὲ οὗτος ὁ ἦχος, ὅτι ῥέπει εις τρυφήν, καὶ φέρει τὴν ψυχὴν εις ἀνανδρίαν. Ὅθεν λέγουσιν ὅτι ὁ Ὀρφεὺς ἡμέρονε τὰ θηρία διὰ μέσου τούτου τῷ ἦχου. Ὁ δὲ Πλάτων λέγει τὴν Λυδιστὶ συμποτικὴν καὶ ἀγειμένην. Ὅθεν καὶ παραιτεῖται αὐτήν, διὰ τὸ νὰ ἐκχαυνῇ τὰς ψυχὰς τῶν νέων. Ἐν δὲ τῇ Ὀκτωήχῳ οὗτοι εὐρηνταὶ οἱ στίχοι, τὸ ἦθος αὐτοῦ ἐκφράζοντες.

Κἄν δευτέραν εἴληφας ἐν τάξει θέσιν,
Ἄλλ' ἠδονὴ πρώτη σοι τῷ μελιρρύτῳ.
Τὸ σὸν μελιχρὸν καὶ γλυκύτατον μέλος
Ὅσα πιαίνει, καρδίας τ' ἐνηδύνει.
Σειρήνες ἠδον Δευτέρου πάντως μέλη
Οὕτω πράως σοι ῥεῖ μελισταγὲς μέλος.

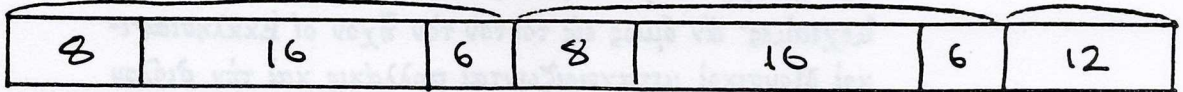
Τὰ διαστήματα ταύτης τῆς κλίμακος οὕτως ἔχουσιν ἕγ-
 γὺς τῆς ἀληθείας σχεδόν· τὰ ὅποια οἱ παλαιοὶ διέκρινον
 καὶ ἐφθέγγοντο μέ τὰς ἐξῆς λέξεις, κεαλες, κεραω,
 κεχεαλες· ἀν ὅμως εἰς τοῦτον τὸν ἦχον οἱ Ἐκκλησιαστι-
 κοὶ Μουσικοὶ μεταχειρίζονται πολλάκις καὶ τὴν διόλου
 Χρωματικὴν κλίμακα, τῆς ὁποίας τὴν ἕκθεσιν βλέπεις
 εἰς τὸν Πλάγιον τοῦ Δευτέρου ἦχον, τοῦτο ἡμεῖς δια-
 κρίνομεν καὶ σαφηνίζομεν διὰ τῶν φθαρῶν.

κεραω	σ	7	Νη	σ	κεραω
κεχεαλες	θ		Ζω	ζ	κεαλες
		12			
κεραω	σ	7	Κε	κ	κεραω
κεχεαλες	θ		Δι	δ	κεαλες
		12			
κεραω	σ	7	Γα	γ	κεραω
κεχεαλες	θ		Βε	β	κεαλες
		12			
κεραω	σ	7	Πα	π	κεραω
κεχεαλες	θ		Νη	ν	κεαλες

Χρυσαίνου ρω εἰς μαδύων, θεωρητικὸν μέγα
 καὶ "θεωρητικὸν μικρὸν" τῆς μουσικῆς

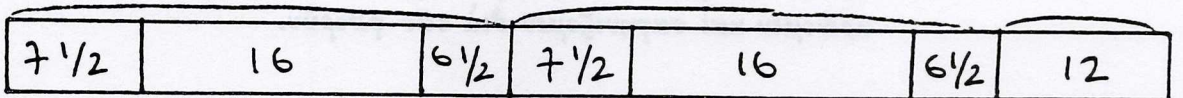
$\Delta_1 \rightarrow \overline{\text{Hxos}} \rightarrow \Delta_1$

$\Delta_1 \rightarrow \overline{\text{ut a ut s}} \rightarrow \Delta_1$

Δ_1 $\overline{\text{ut}}$ Δ_1 $\overline{\text{a}}$ Δ_1 $\overline{\text{ut s}}$ Δ_1

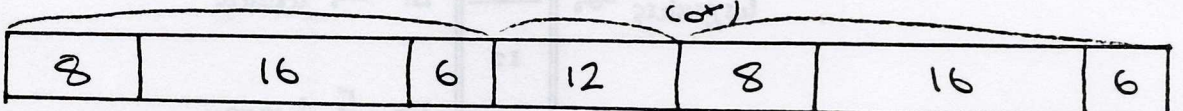
4

Δ_1 $\overline{\text{ut}}$ Δ_1 $\overline{\text{a}}$ Δ_1 $\overline{\text{ut s}}$ Δ_1

$\Delta_1 \rightarrow \overline{\text{Hxos}} \rightarrow \Delta_1$ ($\Delta_1 \rightarrow \overline{\text{ut a}}$)

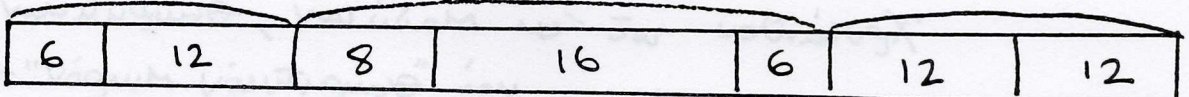
Πλοηγία κατά τὴν εὐστάθια τῶν ἀντιθέτων
ἢ διὰ τῶν ἐπιπέδων τῶν ὀβελίων

Δ_1 $\overline{\text{ut}}$ Δ_1 $\overline{\text{a}}$ Δ_1 $\overline{\text{ut s}}$ Δ_1

$\Delta_1 \rightarrow \overline{\text{Hxos}} \rightarrow \Delta_1$ $\overline{\text{Bou}}$

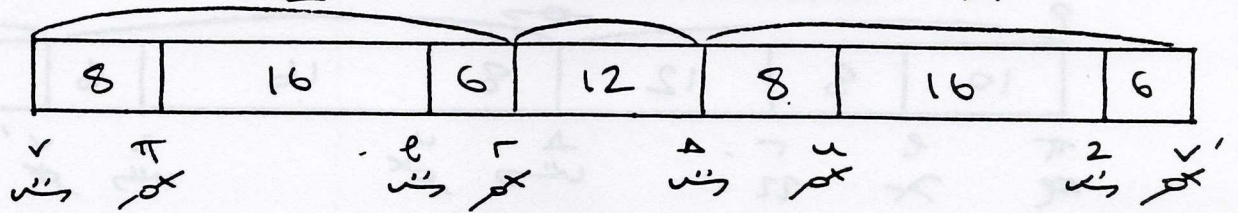
~: Μέγος τῶν δευτέρων χερματικῶν: ~

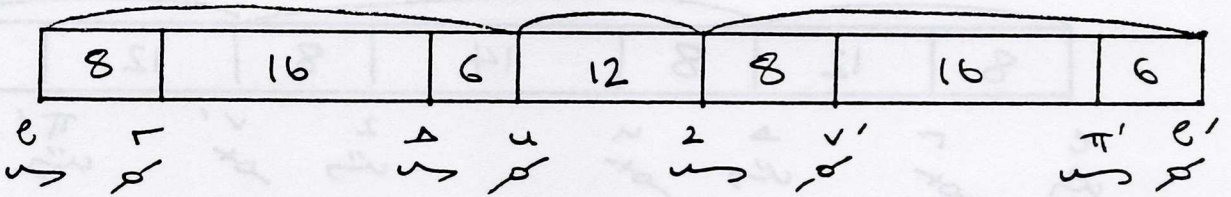
Δ_1 $\overline{\text{ut}}$ Δ_1 $\overline{\text{a}}$ Δ_1 $\overline{\text{ut s}}$ Δ_1

Δ_1 $\overline{\text{ut}}$ Δ_1 $\overline{\text{a}}$ Δ_1 $\overline{\text{ut s}}$ Δ_1

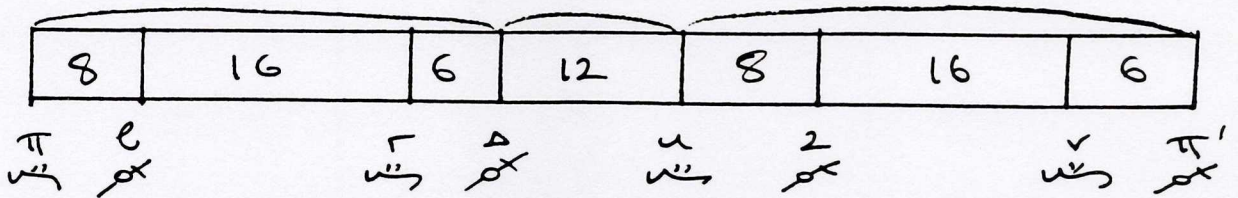
Ἰσχος $\overline{\pi}$ $\overline{\omega}$ $N\#$
Πλάγιος $\overline{\omega}$ δεύτερος Μαλακῶς Χρυσητιῶς
[ἔσω δεύτερος $\overline{\omega}$ $N\#$]

Ἰσχος $\overline{\omega}$ Bou
Πλάγιος $\overline{\omega}$ δεύτερος Μαλακῶς Χρυσητιῶς
[ἔσω δεύτερος $\overline{\omega}$ Bou]

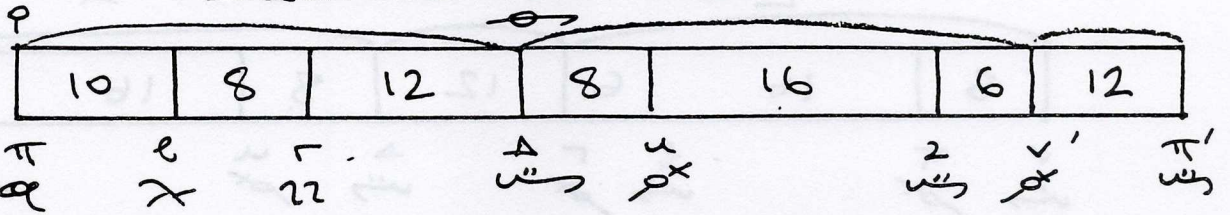

Ἰσχος $\overline{\omega}$ $\overline{\pi a}$
Πλάγιος $\overline{\omega}$ δεύτερος Μαλακῶς Χρυσητιῶς
[ἔσω δεύτερος $\overline{\omega}$ $\overline{\pi a}$]

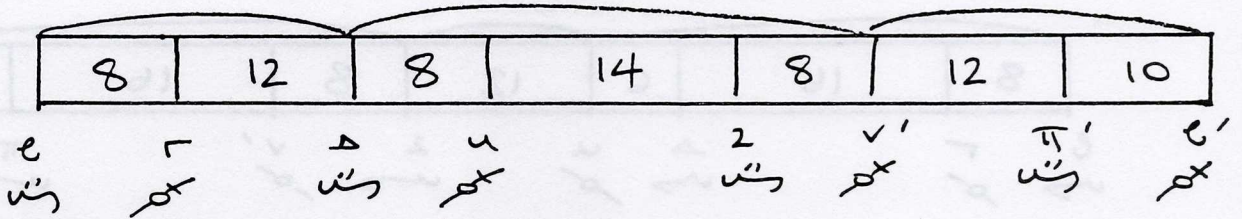
ἵψος $\overline{\alpha\iota}$ Δ_1 ($\alpha \rho$)

Δεύτερος Μαζαῖος Χρωματικός, Παραφυσάτων
Διατονικός ἢ Δευτερόφωνος

ἵψος $\overline{\alpha\iota}$ Δ_1

Μέγος τοῦ τεταρτοῦ ἢ Μείζων Μαζαῖος Χρωματικός
[ἵψος $\overline{\alpha\iota}$ $\alpha \rho$ Βου]

Οἱ Εἰρημοὶ τῶν Κανόνων
Μέλος Πέτρου Βυβαντίου (+1808)

Φθόγ. α.
ἦχος. Πά. ρω

ΕΝ θυ θω κα τερω σε πο τε Δ την Φα ρα ω
 νι τι θα πύ ρα τι αν η υ πε ροπλος ου να μιν π
 σαρ κω θεις ο λο γος δε Δ την παμ μο οχθηρον α
 μη ρι ι αν ε ξη λει ψεν π ο δε θε οξ α σμε νος
 Κυ ρι ος εν θε οξ ως γαρ δε θε οξ α ς αι Πά. ρω

ΒΥ θε α νε κα λυ ψε πυθ με να π και δι α
 ξη ρας οι κει υς ελ κει π εν αυ τω κα τα κα λυ
 ψας αν τι πα λυς π ο κρα ται ος Δ εν πο λε
 μοις Κυ ρι ος ο ο τι θε θε οξ α ς αι Πά. Βε.

ΣΤι βει θα λασσης κυ μα τε με νον σα α λον Δ
 η πειρον αυ θις Ι σρα ηλ δε θειγ με νον ε με λας
 δε πον ον τρι σα τας Αι γυ πτε ι ων ε κρυ ψεν
 αρ θη γη υ οα το ρω τας τα α φος ε ρω μη κρα ται
 α δε ξι ας τε ε δε σπο τε

Πα.

Δ Ευ τε λα οι ς α σω μεν α σμα Χρι σω τω θε

ω π τω θε ε λον τι θα λασ σαν και ο δη γη σαν τι

του λα ον εν α νη κε π δε λει ασ Αι γυ κτιων

ο ο τι θε θε ξα σαι

Πα.

Α τρι πτον α συ νη θη α βρο χως θα λα τι αυ α

νυ σας τρι βου π ο εκ λε κτος ε βο α Ι σρα ηλ ς

τω Κυ ρι ω α σω μεν ο ο τι θε θε ξα σαι Πα.

Τ Ω την α θα τον κυ μαι νο με νην θα λασ σαν π

θει ω αυ τε προ φα γ μα τι α να ξη ρα ναυ τι και

πε ζευ σαι θε αυ της π του Ι σρα ε λι την λα

ον κα θο δη γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν θε

ξω, γαρ θε θε ξα σαι

Πα.

Τ Ην Μω σε ε ως ω θην Δ α να λα θα σα βο

η σον ψυ χη π βο α η θος και σκε πα σης π ε γε

νε το ο μοι εις σω τη ρι αν Δ ς τος με θε ος και

θε ξα σω αυ τον

Ωδή. Γ. Ψ. Πα.

Ε ξην θη σεν η ε ρη μος ω σει κρι νον Κυ ρι ε η
 των ε θνων ση ρευ υ σα εκ κλη σι α τη πα ρι σι α
 σα ^Δ ε νη ε σε ρε ω θη η καρ δι α με ^Ψ. Πα.

Ι σχυν ο δι θης τοις θα σι λει σιν η μων Κυ ριος ^π
 και κε ρας Χρι στων αυ τε υ ψων ^Δ Πα ρ θε νη α πο τι
 χτεται ^π μο λει δε προς το θα πτισμα δι ο πι σοι
 βο η σω μεν ^π υ κε σιν α γι ος ως ο θε ος η
 μων ^Δ και υ κε σι δι και ος πλην σα Κυ ρι ε ^Ψ. Βε.

Ο σοι πα λαι ων εκ λε λυ με θα θρο ο χων ^Δ
 βο ρων λε εν των συν τε θλα σμε νων μυ υ λας ^ε α γαλ
 λι ω ω μεν και πλα τυ νω μεν σο ο μα ^Δ λο γου
 πλε κον τες εκ λο γου με ελω θι ας ^ε ω των προς η μας
 η θε ται δω ω ρη μα των ^Ψ. Πα.

Τ Ο ξον συ νε τρι θη θυ να σων ^Δ τω κρα τει σα Χρι
 σι ^Δ και θυ να μιν α σθι νεις σε πε ρι ε ζω σαν το

Πα.

ΕΝ πετρα με της πι σε ως σε ρε ω σας π ε πλα

τυ υ νας το σο μα μη ε πεχθρυσμη ηυ φραν θη γαρ

τω πνευ μα μη εν τω ψαλ λειν η κε σιν Α γι ος ως ο

θε ος η μων και η κε σι Δι και ος πλην σε Κυ ρι ε

Σ Τε ρε ω σον η μα ας εν σοι Κυ ρι ε Πα.

ο ξυ λω νε κρω σας την α μαρ τι αν και του φο βον

σε εμ φυ τευ σου εις τας καρ δι ε ας η μω ων

των υ μνων των σε Πα.

Σ Τει ρω θεν τα με τον νεν καρ πο φο ρον ο θε ος

α να α θει ξον με γε ωρ γε ε των κα λων φυ τερ

γε των α γα θων τη ευ σπλαγ χι α σα Πα.

Ε λη λυ θας εκ Παρ θε νι Ω θή. θ. ηχος. Πα.

ε πρε ε σθυς ηκ Δγ γε λος αλ λαν τος ο Κυ ρι ος σε

σαρ κω με νος και ε σω σας ο λον με τον αν θρω

πον οτι ο κραυ γα ζω σοι ο ο ξα τη θυ να α μει σε

Κυ ρι ε

Πα.

Α κη κο α Κυρι ε φωνησ σς εν ει πας φωνη βο
 ων τος εν τη ε ρη μω ο τι ε βρον τησας πολ
 λων ε πι υ δα των τω σω μα αρ τυ ρη μενος Υι ω
 ο λος γε γο νος τε πα ρου τος Πνευ μα τος θε ε
 σο η σε συ ει Χρι στος Δ θε υ σο φι ι
 ακαι ου να μιν

Βε.

Π Υρ σω καθαρ θεις μυ σι κης θε ω ρι ε ασ
 Υ μνων Προ φη της την βρο των και νεο γι αν Ρη γυ σι
 γυ ριν Πνευ μα τι χρο τε με ε νην Σαρ κω σιν
 εμ φαι νε σαν αρρη τε Λο γω των ου να σων
 τα κρα τη συ νε τρι θη

Πα.

Α κη η κο α Κυρι ε την εν δο ξο εν σε αι
 κο νο μι αν και ε δο ξα σα φι λαν θρω πι την
 ακα τα λη πονσε ου να μιν

Πα.

Ὑμνωσε ἀκοη γὰρ Κυριε εἰσακητηχο
 α καὶ ἐξέστην π εως εμετη κεις γαρ π ε με
 ζητων του πλά νη θεν τα π δι ο την πολ λην συ συγα
 τα βα σιν Δ την εις ε με δοξα ζω Πολυ ε λει ε

ΤΗν εκ Παρ θε ε να σε γεν νη σιν Πα.
 ο Προ φη της προ ελε πων π α α νε κη ρυτ τε βο ων π
 την α κο ην σα α κη κα α και ε φο βη σην π
 ο ο τι α πο θαι μαν Δ και εξ ο ρης α γι ε
 κα τα σκι ι υ Δ ε πε δ η μη σας Χρι σε

ΜΕσι της θε υ Δ και αν θρω πων ἤχ. Πα.
 γε γονας Χρι σε ο θε ος π δι α συ γαρ Δε σπο
 τα π την προς τον αρ χι φω τον Πα τε ρα συ Δ
 εκ νυ κτος α γνω σι ι ας προ σα γω γην ε σχη καμειν

I η σης ο ζω η της αρχη γος ρ λυ Πα.

σαι το κα τα κρι μα η κει Α θαμ τε πρω το πλα α

ςα κα θαρ σι ων δε ως θε ο ος μη δε ο

με νος τω πε σου τι κα θαι ρε ται εν τω Ι ορ

θα νη ε νω την εκ θραν κτει νας υ πε ρε χυσανπαν

τα νεν ει ρη η νην χα ρι ζε ται Βα.

E X θρε ζω φο θης και βε θορ βο ρω με ε νη

ον κα θαρσει πνευ μα τος λε λυ με ε νοι νε αν προ

σορ μι σθη μεν α πλα νη τρι ι βον α γα σκυ α

προ σι του εις θυ μη δι αν μονοις προ σι την

οις θε ος κα τηλ λα γη Πα.

O τα σω το ος χο ρη γος και των αι ω

νων ποι η της Κυ ρι ος εν τω φω τι των σων προ σαγμα

των ο θη γη σου η μας εκ τος σε γαρ α αλ

λον θε ο εν α γι νω σκο μεν

Πα.

Ο αν θρωξ τω Η σα ε α προ ω φθεις Η λι σε Παρ

θ ε νι κης α πο γα σρος α νε τει λε τοις εφ

σκα ο τει πε πλα νη με νις θ ε ο γνω σε ας φω

τι σμον θω ρε με νος

Πα.

Ο φω τι σμος των εν σκα τει κει με ε νων η

σω τη ρι α των α πε γνω σμε νων Χρι σε σω τηρ

με προς σε ορ θρι ζω Βα σε λευ της ει ρη νης

φω τι σον με τη ε πι λαμ ψει σε αλ λου γαρ εκ τος

σε θε ο ον ε γι νο σκα μεν

Πα.

Τ Ης νυ κτος δι ελ θε σης η η γι κεν η η με

ρα και το φως τω κο σμω ε πε φα νε δι α

τε ε το υ μνει σε τα γμα τα Αγ γε λων και

θα ξο λο γει σε Χρι σε ο θε ος Ωδη. 5 Πα.

Ε Ν α ευσ σω πται σμα α των κυ κλα με νος την α

νε ξι χνι α σον της ευσλα γχνι ας σε ε πι κα λε

μαι α ευσ σον εκ φθο ρας ο θε ο ος με α να γα γι

Η φωνη τε Λο ο γα ο λυ Πα.

χου : φωτος ο ε ω σφορος π ο τε η λι ε Προ θρο

μος εν τη ε ρη μω π με τα νο ει τε πα α σι

θο α Δ τοις λα οις και προ κα θαι ρε σθε π ι θ ε

γαρ παρε σι Χρι στος Δ εκ φθο ρας του κο σμου λυ τρη με νος

Ι μερ του ε ξε φη νε συν πα νολ θι ι Βα.

ω Δ η χω Πλ τηρ ου γα σρος ε ξε η ρευ ξα το β

ναι φη σιν ε τος συμ φυ ης γο νος με ε λων Δ φω

του γος ε ξω ρε σεν ανθρω πων γε νους β λο γος τε μ η

ζων π και θρο τος προ ο μη θει α

Η χε ρη μα α των δε η σε ως εκ κα Πα.

τω ου νε δε σπο τα ψυ χης π ε πα κε σας των θει νων

με λυ τρωσαι π μο νος γαρ ει ει της η μων Δ σω τη

ρι ας αι τι ος

Ωδή. 9. Ήχος. Πλ. Πα.

A ναρ χε γεν νη το ρος Υι ος Θε ος και Κυ ρι ος

σαρ κω θεις εκ Παρ θε νη η μιν ε πε φα νε τα

ε σκο τι σμε να φω τι ισαι συ να γα γειν τα

ε σκορ πι σμε ε ε να χ δι ο την πα νυ μνη του Θε

ο το κον με γα λυ νο μεν Πα.

A πο ρει πα σα γλωσ σα ευ φη μιν προς α ξι αν

η λιη γι α δε νη και υ περ κο σμη ος υ μνιν σε θε

ο το κε ο μωσ α γα θη υ παρ χη σα την πε

ση δε χη και γαρ του πο ο θου οι θας του εν Σε ου η

μων συ υ γαρ Χρι σι α νων ει προ σα τις σε

ε με γα λυ νο μεν Βε

Ω των υ περ νη τε το κε σε θαν μα α των

Νυμφη πα να γεν μη τερ ευ λο γη με ε νη δι ης τυ

χο ου τες παν τε λησ σω τη ρι ι ας ε

πα ξι ου κρο τε μεν ως ε ευ ερ γε τη δωρον ρε

ρον τες υ μνον ευ χα ρι σι ας

Πα.

Του γη γε νων τις η κα σε τοι υ υ του η
 τις ε ω ρα κε πο τε ο τι. Παρ θε νος ευ ρε θε
 ευ γα τρι ε χε σα και α νω θυ νως το βρε ε φος
 α πο τε κα σα τοι υ του σα το θυ μα και σε
 Α γνη θε ο κυ η η τορ Μια ρι α με γα λυ νο μεν

ΤΗ ην υ περ φυ ως σαρ κι συ υλ λα
 θε σαν εν γα τρι του εκ Πα τρος α χρο νως προ εκ
 ληψι ψυ χη τα λο γου εν υ μνοις α σι γη τρις με γα
 λυ νο μεν πι σοι Πα.

Η του προ η λι ε φω ση ρα του θε ου ε ξα
 να τειλαν τα σω μα τι κως η μιν ε πι θη μη σαν
 τα εκ λα γο νων Παρ θε νι κων α φρα τως σω μα τω
 σα σα ευ λο γη με νη Πα να γγε σε θε ο το κε με γα λυ νο μεν

Ο υς υ παρ χεις ε φε σεις ο λος γλυ κα σμος Πα.
 Λο γε θε ο Παρ θε νι ε θε ε θε ων Κυ ρι ε
 α γι ων υ πε ρα γι ε θι ο σε α παν τες συν τη τε
 κε ση με γα λυ νο μεν

Πα.

Τον εκ θεου θεον Λογον τον αρρητω σοφει

αηηκοντα και νεργησαι τον Αδαμ

θρωσει φθορα πεπωκοταθει νως εξαγιασ Παρθε

εναφρασως σαρκωθεν ταδιη μας αιπεισοι ο

μοφροο νως εν υμνοις μεγαλυνομεν Πα.

Εμεγαλυνας Χριστην τεκνυσαν σε

θεοτοκον αφησ οπλασ ημων ομοιο παθεις

περιεθεσωμα τοτων ημετερωνλυτηριου

αμπλακηματων ταυτην μακαριζουτες πα

σαι γε νεαι σε μεγαλυνομεν Πα.

Ψυχαις καραις και αρρωπωταις χειλαις δευ

τε μεγαλυνομεν την ακηλιθωτοσν και Υ

περα γνονμητερατε Εμμανεηλδι αυτης τω

εξουτης προσειροντες προσει αυτεχθεν τι

φεισαιτωνψυχων ημων Χρισε ο θεος και σωσον ημας

Ἐν τῶν μετ' ἄχρον Θεοδοσίου
μέλος τοῦ Βασιλίου Πέτρου (+1808)

ἄχος. Πα.

Ὁ ἴκος τῆς Ἐυφραθά ἡ πόλις ἡ ἡγιαστῶν
 τῶν Προφητῶν ἡ δοξα εὐτρέπισσον τὸν οἰκον ἐν
 ὧ το θεῖον τεκτεται Πα.

Ὁ τε εἰς τὴν ξυλασενε κρον ο Αριμαθαι
 ας κα θεῖ εἰλε τῶν ἀπααντων ζωην σμυρνη και σιν
 δο νι σε Χριστε ε νει λη σε και τω ποθω ε πει
 γεται καρδια και χει εἰλησω μα το ακηρα του
 σε περιπτυσθαι ο μω ως συ σελ λο με νος
 φοθω χαιρων α νε κραυγα ζε δοξα τη συγκατα εα
 σει σν φι λαν θρω πε

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ἘΞΑΚΤΟΥ
ΜΕΛΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ (+1778)

ἦχος $\overline{3}$ $\overline{2}$ $\overline{1}$ $\overline{4}$

Θου κυ ρι ε φυ λα κη τω στω μα τι ε μου και θυ ραν πε

ρι ο χης πα ρο τα χει λη μου

Μη εκ κλη τη στω δα αυ μου εις λα γου σπη ρι αστω

προ φα σα ζε σθαι πο ρο φα σεις ευ α μα ρ τι ε αις

Συ αν θρωποι ερ γα ζο με υοις τη υ α υο με ε ε υ

και ρυ μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυτων

Πι δευ σε με δε και θε ευ ε δε εκ κη ε λε γ ζε με

ε λαι ου δε α μα ρ τω λου μη λι πα να α τω τη κη ρα λησ

μου

Οτι ετι και η προ φη τω μου ευ ταις ευ δο κει αις αυ

των (κα) τα πο θη σαν ε χθ με να πε τρας α κρι ται αυ των

Ακου σου ται τα ρη μα τα μου ο τι η δου θη σαν

αστ πα χρο σγη σ, ε θρα γη ε πε τρη σγη σ δε ε σχο ρ πε σθη τα

ο στα αυ των πα ρα του α α δην

Οτι προς σε κυ ρι ες κυ ρι εθ εα αφ θα λμαι σε οι μοι

ε πι σε ηλ πι σα η η αυ τα ε λη στη η ψυ χη η μου

Φειδ ελ λα ξου με α πα πα χη δο ρ η σ η σ η σ η σ η σ το

μοι (και) α πο σταν δα λυ ντων ερ γα ζο με υοις τη υ α υα

μει ο κη

Π ε σου μετα εν αμ φη δλη στρω αυ των ος α μερ το λαι

κα τα μο νας ει με ε γυ(Α) ως αν πα ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς κυ ρι ου ε κε κρα ξα(Α) φω νη μου προς κυ

ρι ου ε δε η η θην

Ε χε ω ε νω πι ου αυ του τη δε η σιν μου την

θλα ψιν μου ε νω πι ου αυ του α πα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μου το πνευμα μου και συ ε γως

τας τρωδρου μου

Ε ν το δω σταυ τη η επορευ ο ο ο μνη(Α) ε κρυψαυκα

γυ δαμοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε κε θλεπου(Α) και

ου κην Ο ε πι γε νω σχωμε

Α πο λε το φυ γη α πε μου και οσ κε σιθ

ο εκ ζη των την ψυ χη η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισμου με ρισμοι ει εν γη ζω ων των

Π ρο σχ προστηνδς η σιν μου (Δ) Ο α τε ε τε πει υω

θη ερη ρ δρα

Ρ υ σε με ει των κα τα δ: ω κο ου των με (Δ) ο τε ε

αρε τας ο θησαν η περ ε με

Β ξα γα γε εχου λα χης την ψυ χη η ην μου

του ε ζο με λε γη σαθα τω ο νο μα τα ε σου

Ε με η πα με ου σο: δε κιος (Δ) ε ωι ου αν τα

πα δω ως μοι

Ε βα θι ων ε κε κρα ξα σοι κυ ρε ε κυ ρε ε

σα κουσνησθη η ης μου

Γ ε ην θη τω ω τα ουρω εσ οφ κη φω ην

μον εω ω ε ε κ ερ ης

Ἀναγνώριμον ἀπολυτικίου ἤχος

Ο τε κα α α τη η λ θεε προστου θα να του η ζω η η
 α θα α ια τος ( ) το τε του α δην ε νε ε-κοωσας ( )
 τη ε σιρα πη της θε ο α ο τητος ( ) ο τε δι κα-
 τους τε θνε ω τας εκ των καταθρα υι ω α νε εστη
 εας ( ) πα σκι αι δη σκ μεις των ε που ρα υι ων ε κραυ
 γαζου ( ) ζω ο δο τα χρι στε ο θε ος η μων δε ο
 ο ο ξα σο θεοτοκίου ἤχος

Π τε υ περ ευνε λ αν παν τα υ περ εν δω ξα τα ρα θι
 το κεμυ στη η ρι υ ( ) τη α γει α ε σφρα γι ρι
 υη και πυρ θε νε α φυλαττο με ε ε υν ( ) μη τηρ ε γκι
 εθ ης αψευθης ( ) θε ου τε κου σια λι θε υς ου ( ) αι
 εου ε ου κε τευ ε σω θη μαι τας ψυ χας η μω ω ωι

Αναστάσιμα

καθίσματα μέλος των εξηγητών ήχος

Θ δ

Ο ε ε ε ευ σχη η μων ε ω σφ α πυ τρι η λου
 κα θε λου το α χραν του σου σω ω ω ω ω μα ( ) τιν δ
 νε κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σι ( ) εν τνη
 μα τι και νω κη δευ σας α πε ε θε τω ( ) αλλα τρι η
 με ρος α νε σης κυ υ ρι ε ( ) πα ρε χωντω κοσμου
 τα με γα ε ε ε λε ος

Τ ου λε ι τ θου του μη ματι σου γι σθη ιαι μη κο λυ υ ο
 υ υ υ υ σας ( ) τιν πε τραν της πι ι ι στε ως ανασ

τας πα ρε χες πα ει κυ ρι ε δε ο ο ο ξα σοι ( )

Τ ων μα θη τω αν σου ο χρ φος σου με ρο φ ροις γω πα
 ξιν α γα λειται συμ φω ω ω ω ω ω ω ω ( ) και νη
 γαρ ε φρ την συν αυ τοις ε φρ τα α α ζη μεν ( ) εις δε
 ξανκα τι μην της σης α να στα κσω ( ) και δε αυ τω
 φι λαν φρωπε κυ υ ρι ε ( ) τω λα ω σου πα ρα σκου το
 με ο γ α ε ε ε λε ος (θετοκίου ήχος)

Υπερβουλογημενην παχυσθε ο το κε παρ
 θε τ ε ε ε νε ( ) δε α γαρ τω εκ σου σαρκω

θε εν τος ( ) ο α δης ηχη λω ω τισται ( ) ο α
 θαμ κ αι κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωτα ( ) η εη

α η λειυ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται ( )
 και η μεις ε ζω ο ποι η η θημεν ( ) δε ο α νυ μιν

τες βο ω ω μεν ( ) εν λο γη τος χρι στος ο θε ος η μων
 ο ου τως εν δου κη σας δω ο ο ξα σοι ( ) ηχος ( ) δε

Μετα το πα α θος πο ρεν θεισαι εν τω μηματι ( ) προς

το μη ρισαι τα σω μα σου αι νυ ναι κε χρι στες ο θεος
 ει δου α γγε λους εν τω τα φω και ε ξε ε στη σαν ( )

φω νης γαρ η κουνυ εξαυτων ( ) ο τι α νε στη ο χρι
 ρος ( ) δε ρου με νος τω κο σμω το με γα ε ε ε
 λε ος ( )

Ὁ ἀναβαθμὸς ἀντίφωνον . α . ἦχος

βου

βου

Εν τῷ οὐρανῷ τὰ ὀμματα ἐκπέμπω μου τῆς
καρδίας πρὸς σὲ σωτηρῶσάν με σὺν ἁπλῆ ψῆφῳ

Ελεησόν μου ἡμετέριον πιστὸν οὐρανὸν ἡμετέριον
καὶ θεὸς κἀστήνω ῥαυτὴν ὑποπόδιον ποδῶν μου ( ) καὶ δὸς πρότερον
τοῦ πλοῦτου μου τὰ νοσήσας

Αγε ὦ πνεύμα τι το βασιλεῦ ἐμπελάει το
ἀγαθὸν το κίβητι ἐν τῇ κτίσει θεοῦ ὅσοι γὰρ ἐστίν
ἀμοιβῶν σὺν πατρὶ καὶ λόγῳ

Εμὴ ὅτι κύριός ἐστιν ἐν ἡμῖν τίς ἐκ
νοσήσας ὅσοι φημι ἡμετέριον ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτιῶν
ἐν τῷ πνεύματι σου

Τὸ δὲ σου ἐν τῶν μὴ παρῶν ὡς σωτὴρ τοῦ σου
δουλοῦ λέγει οὕτως ἔρηξεν κατὰ μου καὶ κούρην
γὰρ αἱ ἐχθραὶ μου

Αγε ὦ πνεύμα τι ζῶν καὶ ἀκαταράκτης πνεύμα
τὰ γὰρ τὰ κτίσις ὡς θεοῦ ὅσοι ὄντων ἡμετέριον ( ) φημι τῇ
ἐν τῷ πνεύματι σου

Ο ... πε ποι θο τες ε ... πι γυ ρι ου ε ... κτ σι
 ... ρει τω α γι ... ω ... ρι ου θαρωσα λευ ον ται
 ... προ σφο λαις του θε λι αρ

Ε ... α νο μι ες γε ρας αυ των μη εκτει να τω
 ... σαν οι θε οι ως ζω τες ... οσ γαρ ε κ ... χαι σις τε
 ... ρα βδω των κλη ρον αυτου

Α ... γι ω πνευμα τι προσπηγα ζει πα σα σο φ
 ... α ... ευ θεν χα ρις α κ ... οσ λογι ... και τοις α
 ... λαις κα τα στα ε φονται μαρ τυρις και προφη τα ο ρω
 ...

... σις ...

Ε ... ξε γαρ θη τι κυ ρι ε ο θε ος μου ... ενπροστιθ
 ... μα τι ω ε νε τει λω ... και συ νε γω γη λα ωσ κυκλω
 ... ε ε ...

Ε ... ξε γαρ θη τι κυ ρι ε ο θε ος μου ευ προ σταθ
 ... μα ... τε ... ω ... ε ... νε ... τει ... κω ... και συ νε γω γη λα ωσ κυ
 ... κλω ...

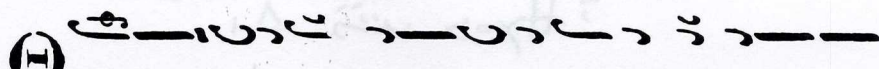

Ανατάξιμον ἀπολυτίκιον τοῦ αὐτοῦ ἤχος γ' βῆμα γ'

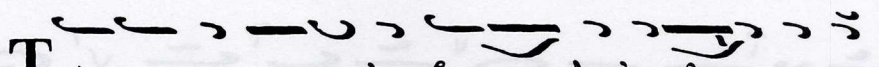
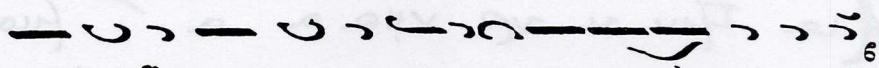
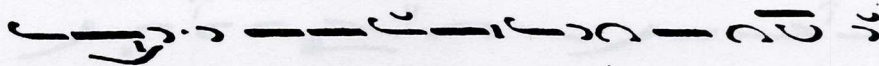
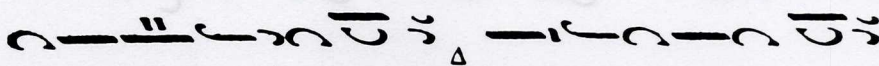
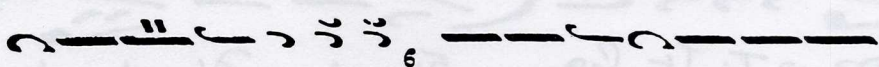
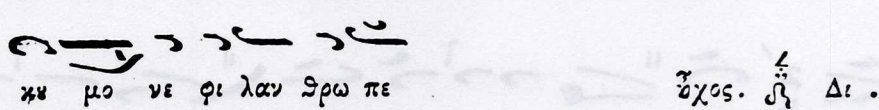
Το φαί δρον της α να στα σεως κη ρυ γμα ( ) εκ του αγ
 γε λου μα θουσαι αι του κυ ρι ουμα θη τρι αι ( ) και
 την προ γο νι κη α πο φα σιν α πα ρρι φασσ ( ) τρις
 α πο στο λεις καυ χωμεναι ε λεγον ( ) ο σκυ λυται ο
 θα να τος η γε θη χριστος ο θε ος δω ρου με νος τω
 κο σμω το με γα ε λε ος θεατοχμου ἤχος τ βῆμα γ'

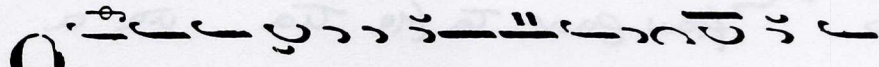
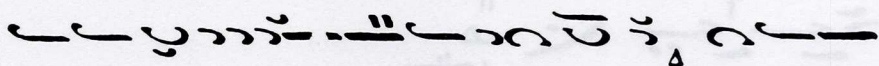
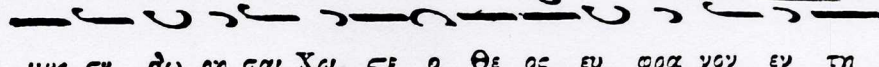
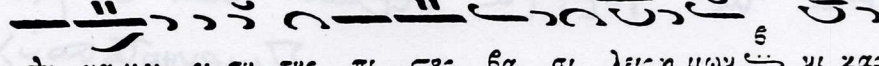
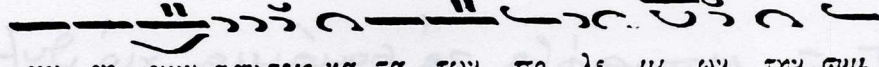
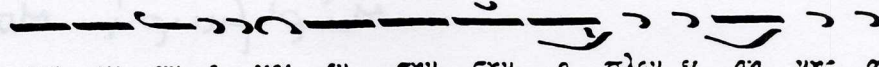

Το α παι ω νος α πο κρυ φου και α γγε λοις α γνωστου
 μυστη ρι ου ( ) δι α σθη θε ο το κε τρις ε πι γη
 πε φα νω ρω τα ( ) θε ος ε ια συ χυ τω ε νω σε σαρκου
 με νος ( ) και σταυ ρον ε κοησι ως υ περ η μων κα τα δε ξα μη
 νος ( ) δι ου σ να στη σας τρυ πρω το ο πλυστου ε σωσιν
 ελ θα κα του τας ψυ χας η μω ω ων

Αγα βλε ψασαι του τα ποτην ει σαθου ( ) και την φλι
 γα του α γγε λου μη φερουσαι ( ) αι μω ρο φε ρρι συν τρι
 μω ε ξι σταν το λε χουσαι ( ) ε ρα ε κλα πι ο τω λι
 στη αννη ξασ πα ρα θε ου ( ) λ η βα η γερθη ο χα προ παθους
 κη ρυ ξασ ηνε γε ρου ( ) α λη θω ε νια η χριστος ο
 θε ος τοις εν α δη πα ρε χω ζω ην και α να στα σιν

Οἱ Πρόλογοι τῶν καθιγμάτων : ~ Πέτρου ὁ Βυζαντιῶν

 Η ε ος Κυ ρ ος και ε πε φρα νευ η μιν ευ λο γη

 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

 ρι ε υ ἤχος. ὁ Δι.

 Τ Α χυ προ κα τα λα βε πριν δε λω θη ναι η μας

 ε χθροις δλα σφη με σι σε και α πει λε σιν η μιν

 Χρι σε ο θε ος η μων α νε λε τω Σταυρω σα

 τας η μας πο λε μν τας γνω τω σαν πως ε σχυ ει

 ορ εο δο ξων η πι σις πρε σβει αις της θε ο το

 κη μο νε φι λαν θρω πε ἤχος. ὁ Δι.

 Ο υ ψω θεις εν τω Σταυρω ε κη σι ως τη

 ε πω νυ μω σα και γρ πο λε τει α τας οι κτι ο

 μας σε θω ρησαι Χρι σε ο θε ος ευ φρα νον εν τη

 θυ να μει ει σα τας πι σις θα σι λεις η μων νι κας

 χω ρη γων α αυ τεις κα τα των πο λε μι ων την συμ

 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλου ει ρη νης α

 ητ τη τον τρο παι ον

Ἦχος Δ,

Καλαφάτιον Αἰγαίου Πελάγους

Μια Ξυ υ νε νηα α α μια Ξυ νηα

στο σα εα α θυ νε

σο οτι γα βι λι ι ι ωο

ο ξυ εν τα τα τα σα α γα α α

σω ω

Και τῆς ριπτα νεῖαμ καὶ στ' ἴσως νὰ πτῶ
Ξυνητοπούλα εἶαρετῶ.

Στῶ Μουρνόβα τὰ βουάμα γιά θυμῆσου τῆ βραδυά
Μὴρ' ἴμυρῆ Μουρνολαγιά

* Τὰ Ἀφροτικά τραγούδια ποὺ καταχωρίζονται ἐστῶ,
προέρχονται ἀπὸ τὴν «Μεθίσους ἑλλ. Μουσικῆς», τῆς Σ. Καρά.

Ἰηχος Δι
Στεφανὸς ἔρτο

Που ναυρω γω μια φαν ω ωχ α α

Που ναυρω γω βασιλιό
φανα φαν

Που ναυρω γω βασιλιό
πλατύφυλλο και σεοστρό

για α α να α α ω ο ο για να

ω γω να α γω να α ρι ρι

να αφισω να αλοιαρι

Να προιαρω οη θαλασσα
φιμύθουν και οτ' αλακτα
α' αφισω ρι να αβια
ρι φιμυα και τα φισαλα

Ἦχος αὐτῶν Βου μέγος
καταρτυκῶν κυλάδων

" — — — — — " — — — — — " Δ
2 v δω με πολ ολος ει ει βα ου υ

" — — — — — " — — — — — " ε
ου πολος ε ε γα λ ε ε ε ε

" — — — — — " — — — — — " Δ
ε σω εις το ον τα εα α σε βον

" — — — — — " — — — — — " ε
ου υς ω δ # # γ # ε ε ε ε

" Ανθρωπος εἶπαι κ' ἐγὼ ἡγάνω γὰς ὑλαστικῶς
μέ τὴν εὐνοια τοῦ θεοῦ, τοῦ πλάστου τιμητικῶς

βλέπομεν ὡς εἰς ἑαυτοῦ, τοῦ πλάστου τιμητικῶς
ὡς ἐπιχορηγηθεὶς ἐστὶ ἐς τοῦτο ἀποβῆται

Ἰηχος ἕως Βου

Ἀνατολικῶν Αἰγαιῶν

Ἰ ο σ τ ρ α π ο υ ο υ ρ α α ρ ο υ δ η β τ

δ α ρ ο ρ ε ε ε β ω π ι β ω

θα πάρω διαφανέστερες
να το μεταβιβάσω

Ἰ α β τ ρ α λ ε ω κ ι α κ ο υ ο υ β τ α
π α ρ ε χ α ρ τ ι κ α ι ρ α τ τ ε ε ρ α

Ἰσόβατα σου τραχύνονται
πέρα να μη φύγουν

κι ο νοσηρώρης του βατιού
χέρια σου να φύγουν

Ἄν σὲν τὸ λέω καὶ ποῦ
τὰ νιάτα σου να μη χαρῶν

1. $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)

$\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)

$\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)

(A to B) (10)

$\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)

$\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)
 $\Delta \rightarrow \Delta$ (10)

(A to B) (10)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ :: ΤΑ ΑΥΤΩΦΩΝΑ

- ΑΥΤΩΦΩΝ Α'

Ἦχος ψη̇ Δ, Θ

Ταις πρεσβυταις της θεο τοου σωτη

ω τον Ηλιας

Σύχοι: Εὐλόγητι ἡ ψυχὴ σου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ
εὐεῖα σου τὸ ἔνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγητι ἡ ψυχὴ σου τὸν Κύριον καὶ τὰ
εὐαγγελια σου καὶ ἅπαντα τὰ ἔργα σου
Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ ἠμείψητε τὸν
ὄρον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων
σεβασθήτω.

Ταις πρεσβυταις της θεο τοου σωτη

ω τον Ηλιας

Αυτίφωνον Β'

ἤχος κ̄̄ Δι. Θ

ω̄ γον + φᾱ ᾱς + ε̄ ε̄ θ̄ τοῡ ο̄ ᾱ νᾱ

στᾱ ᾱ ᾱς εῡ νεῡων̄ φᾱ λλο̄ντας̄ σοῑ Ᾱ λλη̄

λοῡ οῡ ᾱ

Στίχοι: Αἶνετ' ἡ ψυχὴ σου τῶν κυρίων ἀνέσω
κύριον ἐν κ̄̄̄̄ σου, φᾱ κ̄̄̄̄ τῶν θεῶν
σου ἕως ὑψίστων

Μακάριος οὗτός ὁ θεός - λαμ̄β̄ βουθ̄ός
αὐτοῦ, ἡ ἐλεῖς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τῶν
θεῶν αὐτοῦ

Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
θεὸς σου τῶν εἰς γεντὰν καὶ γεντὰν

τ.ο' μέλος τῶν Βυζαντινῶν Πέτρου (+1808)

ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ, ΜΑΛΑΚΟΣ ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ-ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΚΑΣΕΤΑΣ

ΠΛΕΥΡΑ Α

Ἀντίφωνα τῆς Ἐ. Λειτουργίας. Ἦχος β'. Ἀντίφωνον Α': "Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ". Ἀντίφωνον Β' "Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ". Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου (+1778). Ψάλλει ὁ χορὸς γαλῶν "Οἱ Μαιστοροὶ τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης" με χοράρχη τὸν Γρηγόριο Σταθῆ. (Ἀπὸ τὸ δίσκο "ΜΕΤΕΩΡΑ ΤΑ ΙΕΡΑ".)

Τριαδικὰ Ὄρθρου. Ἦχος β'. Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου (+1778). Ψάλλει ὁ μακαρίτης ἀρχὸν Πρωτογάλτης Θρασυβουλος Στανίτσας. (Ἀπο δίσκο πού συνοδεύει τὸ βιβλίον τοῦ Μαν. Χατζηγιακουμῆ "Χειρογραφεὶς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς 1453-1820", ἐκδοσὴ Ἐθν. Τραπεζικῆς Ἑλλ.).

Εἰρμὸι ἀπὸ τὸν κανόνα τῶν Θεοφανείων. Ἦχος Ἔσω β'. Ποιῆμα Κοσμᾶ Μελωδοῦ. Μέλος Πέτρου Πρωτογάλτου τοῦ Βυζαντίου (+1800). "Βυθοῦ ἀνεκαλυψε πυθμένα" [βλ. φακέλο, σ. 7] - "Ἰσχυὸν ὁ διδούς τοῖς βασιλεῦσιν" [βλ. φακέλο, σ. 9] - "Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου" [βλ. φακέλο, σ. 15] - "Μυστήριον παράδοξον". Καὶ οἱ καταβασεῖς: "Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα" ἦχος ἔσω β'. "Ὁ τῶν ὑπερνοῦν" ἦχος μέσος β'. Μέλος Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ψάλλει ἡ χορωδία τοῦ "συλλογοῦ πρὸς διάσωσιν τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς", ὑπὸ τῆ διεύθυνση τοῦ Σίμωνος Καρα. (Ἀπὸ τὸ δίσκο "BYZANTINOI YMNOI TON THEOFANEION" SDNM 102).

Τροπάρια ἀπὸ τὴν ἀκολουθία τοῦ ἱεροῦ Ἀντίπα Ἐπισκοποῦ Περγάμου. Ποιῆμα Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη. Τρία στιχηρὰ προσόμοια καὶ Δοξαστικὸ τῶν Ἀποστίχων τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ. Ἦχος ἔσω β' (Πρὸς τὸ "Οἶκος τοῦ Ευφραδά" [βλ. φακέλο, σ. 19]). Τρία στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀποστίχων τοῦ μεγαλοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἦχος ἔσω β' (Πρὸς τὸ "Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρον" [βλ. φακέλο, σ. 19]). Ἀπολυτικίον ἦχος δ' χρωματικὸς. Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἦχος ἔσω β'. Ὡδὴ α' (Πρὸς τὸν εἰρμὸν "Δεῦτε λαοὶ" [βλ. φακέλο, σ. 8]). Ὡδὴ γ' (Πρὸς τὸν εἰρμὸν "Ἐν πετρᾷ με τῆς πίστεως" [βλ. φακέλο, σ. 10]). Ὡδὴ δ' (Πρὸς τὸν εἰρμὸν "Ἀκηκοα Κυριε φωνῆς σου" [βλ. φακέλο, σ. 11]). Ψάλλει ἡ Ἑλληνικὴ Βυζαντινὴ Χορωδία, με χοράρχη τὸν Λυκοῦργο Ἀγγελόπουλο. (Ἀπὸ τῆς κασέτας "Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη Ὑμνογραφῆματα" 1 καὶ 2. ΕΛΒΥΧ 22-23).

ΠΛΕΥΡΑ Β

Ελεην. Συρτό Κωνσταντινουπόλεως ἦχος β (πλαγιάζων).

Τραγούδι : Χρονης Αηδονίδης και χορωδία.

Ἦρδανε κυρα μου. Γύρισμα ἦχος β (μεσαζων).

(Από το δίσκο του "συλλογου προς διαδοσιν τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς": *"Τραγουδια Κων/πόλεως και Προποντίδος"* SDNM 118)

Μωρη κακια γειτόνισσα . Τσαμικο Ρουμελης. Ἦχος β .

Που να' βρω 'γω βασιλικο. Καλαματινο Ρουμελης .Ἦχος β [βλ. φακελο, σ.31].

Τραγούδι : Παναγιωτης Παππας. (Από το δίσκο *"ΡΟΥΜΕΛΗ- Τραγουδια τῆς Ρουμελης με τον Π. Παππα."*)

Τωρα που στήσαν το χορο. Καλαματιανὸ Μακεδονιας. Ἦχος β .

Τραγούδι : Χρ. Αηδονίδης. (Απο το δίσκο *"Τ' αηδονια τῆς Ανατολῆς - Τραγουδια Θρακῆς και Μικραῶς Ασιας"*.)

Ἡ αγαπη μου παρηγγειλε . Καλαματιανὸ Ανατολικῆς Μακεδονιας .Ἦχος β παραμεσαζων. Τραγούδι : Γεωργιος Τσολάκης (Ταξιαρχος Χαλκιδικῆς).

[Απο το δίσκο του "συλλογου προς διαδοσιν τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς": *"Τραγουδια Μακεδονιας"* (Μερος 3ον) SDNM 124].

Φῶς ἰλαρον . Μελος "αρχαιον". Ἦχος β .

Ψάλλει ὁ χορος γαλτῶν "Οἱ μαιστορες τῆς Ψαλτικῆς Τεχνης" με χοράρχη τὸ Γρ. Σταθν. (Απο το δίσκο *"Αποκαλυψη και Ιστορικη Μαρτυρια - 900ετηριδα Ἱεράς Μονῆς Ἰωαννου Θεολογου Πατμου"*).

Ἄξιον ἐστιν , το "συνειδισμενον" ἦχος β . Μελος Γρηγοριου Πρωτογαλτου (+1821).

Ψάλλει χορος γαλτῶν με χοράρχη τὸν ἄρχοντα Πρωτογαλτη Θρ. Στανιτσα.

(Απο το δίσκο του Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογιας *"Γρηγόριος Πρωτογαλτης"* - Βυζαντινοὶ και Μεταβυζαντινοὶ Μελουργοὶ 2).